

1. MME: Η θετική εξέλιξη στον Ευρωστρατό χρησιμεύει ως μία αδιάψευστη απόδειξη της παραδοχής ότι ο σχεδιασμός και η στρατηγική των ομίλων των MME δεν συγκλίνουν με τον σχεδιασμό και την στρατηγική της κυβέρνησης Σημίτη. Για καιρό τα MME πρόβαλαν τη «δύσκολη θέση» και την «απομόνωση» της χώρας. Στη Σεβίλλη ο Πρωθυπουργός πέτυχε μία εντυπωσιακή νίκη για την Ελλάδα. Τα MME την αντιμετώπισαν με ψυχρότητα και σαφή διάθεση υποβάθμισης – τόσο τα κανάλια, όσο και οι μεγάλες κυριακάτικες εφημερίδες. Κατά τη διάρκεια της ζωντανά μεταδιδόμενης συνέντευξης Τύπου του Πρωθυπουργού το Σάββατο, ο υπέρτιτλος στη NET ήταν ο εξής: «Αδιέξοδο για τον Ευρωστρατό». Δεν είναι το πρώτο παράδειγμα, που δείχνει πως ο κ. Πρωτόπαπας πρέπει να επανεξετάσει προσεκτικά την επιλογή του για τη διεύθυνση ειδήσεων της NET. Όταν ο Πρόεδρος επισκέφτηκε την Ιαπωνία, η συνάντηση με τον Κοϊζούμι ήταν πέμπτο (5^ο) θέμα στο δελτίο ειδήσεων. (Για την ιστορία, το 2^ο θέμα ήταν το εξής: «Πρόωρο καλοκαίρι στη χώρα, όλοι έβαλαν κοντομάνικα»).

Επιστροφή στον Ευρωστρατό: Στις μεταμεσονύκτιες ειδήσεις του Σαββάτου 22 Ιουνίου στον ANT1, το κανάλι ήταν περισσότερο πρόθυμο να προβάλλει μέσα στα πρώτα του θέματα κάποιες καθυστερήσεις στο «Ελευθέριος Βενιζέλος» στο service των αφίξεων. Σε καμία από τις μεγάλες κυριακάτικες εφημερίδες ο Ευρωστρατός δεν έγινε πρώτο θέμα και οι τίτλοι ήταν απαράδεκτοι: «Τουρκικό παζάρι για τον Ευρωστρατό» (ΒΗΜΑ της Κυριακής). Αυτός ο τίτλος θα ταίριαζε περισσότερο στη Χουριέτ (αν εξαιρεθεί η λέξη «τουρκικό»). Στην Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία ο

Ευρωστρατός δεν υπήρχε στην πρώτη σελίδα. Το ρεπορτάζ στο εσωτερικό της εφημερίδας είχε τίτλο «*Ευρωστρατός Εμπρός-Μαρς*». Τίτλος, που θα ταίριαζε περισσότερο σε εφημερίδα ευρωπαϊκής χώρας, που ενδιαφέρεται μόνο εάν θα ξεκινήσει ή όχι ο Ευρωστρατός. Συμπέρασμα: Κάλυψη της θετικής είδησης σχεδόν από το οπτικό πεδίο τρίτων χωρών! Όσο για τον τίτλο της ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ της Κυριακής, τα σχόλια είναι περιττά: «*Υποχώρηση στον Ευρωστρατό*». Όπως και για τον ΕΠΕΝΔΥΤΗ τα σχόλια είναι επίσης περιττά.

Κατά συνέπεια, η πολιτική παραδοχή είναι πως η στρατηγική των ΜΜΕ αποκλίνει εντυπωσιακά από την στρατηγική της κυβέρνησης Σημίτη. Υπάρχει μία ακόμα παραδοχή, επιστημονική: *Τα μέσα δεν διαμορφώνουν την κοινή γνώμη. Διαμορφώνουν την ατζέντα της συζήτησης στην κοινή γνώμη.*

Ο συνδυασμός των δύο παραδοχών οδηγεί σε ένα συμπέρασμα: ***«Η ατζέντα της συζήτησης» πρόκειται να διαμορφώνεται σταθερά και αδιάλειπτα αρνητικά για την κυβέρνηση Σημίτη.***

Έτσι: Συντηρείται κλίμα αμφισβήτησης, αστάθειας και φθοράς. Το οποίο ενθαρρύνει την αμφισβήτηση και συμβάλλει στην διατήρηση της αστάθειας και της φθοράς.

Είναι γνωστή η επίδραση της εσωκομματικής συμπεριφοράς στην εικόνα του ΠΑΣΟΚ στην κοινωνία. Είναι επίσης γνωστή η επίδραση του Χρηματιστηρίου στην πολιτική συμπεριφορά του Λαού. ***Και οι δύο αυτοί παράγοντες είναι σχεδόν αδύνατο να αλλάξουν θετικά για το ΠΑΣΟΚ μέσα σε ένα κλίμα***

αμφισβήτησης, αστάθειας και φθοράς. Κατά συνέπεια, ο παράγοντας ΜΜΕ είναι καθοριστικός για την προοπτική του ΠΑΣΟΚ.

Το ΠΑΣΟΚ μπορεί και πρέπει να αλλάξει αυτόν τον κρίσιμο παράγοντα. Η κυρίαρχη διαφορά του ΠΑΣΟΚ από τη ΝΔ είναι ότι το ΠΑΣΟΚ έχει την εξουσία – ενώ η ΝΔ δεν την έχει. Ουσιαστικά και πρακτικά το ΠΑΣΟΚ, ως το κόμμα, που έχει την εξουσία για τα επόμενα δύο χρόνια μια εποχής μεγάλων ανακατατάξεων, έχει δυνητικά την απόλυτη υπεροχή έναντι των επιχειρήσεων ΜΜΕ. Οι επιχειρήσεις αυτές, που μιλούν αποκλειστικά και μόνο τη γλώσσα του κέρδους και του κόστους, πρέπει να λάβουν το μήνυμα πως η «διακριτική απουσία της εξουσίας» από την περιοχή των συμφερόντων τους τελείωσε. Πως από εδώ και στο εξής η υποκειμενικότητά τους έχει κόστος και η αντικειμενικότητά τους κέρδος. Και πως τα «σύμφωνα συνεργασίας και αλληλοϋποστήριξης», που τώρα διαμορφώνουν με τη ΝΔ είναι απολύτως άχρηστα και θα αποβούν εις βάρος τους. Διαφορετικά, το ΠΑΣΟΚ θα καταστεί όμηρος των συμφερόντων, τα οποία θα το οδηγήσουν στην αντιπολίτευση. Πρόκειται αναμφίβολα για μια πολύ ιδιότυπη ομηρία, πολύ διαφορετική από αυτήν, που ο καθένας θα φανταζόταν.

- *Το ΠΑΣΟΚ θα «αναστηθεί», μόνο όταν οι «εργολάβοι» καταλάβουν ότι έχουν συμφέρον από την «ανάσταση» και κυρίως, ότι διατρέχουν άμεσο κίνδυνο να γίνει για τους ίδιους η «τελετή ταφής», για την οποία στήνουν τώρα το σκηνικό με μεγάλη επιμέλεια.*

2. Επίθεση στον Καραμανλή: Ο Καραμανλής είναι ο πρόεδρος της ΝΔ. Η ΝΔ, ακόμα και σε κακές γι' αυτήν περιόδους είναι πάντοτε μια πολύ σοβαρή απειλή για το ΠΑΣΟΚ. Η ΝΔ είναι μια πολύ ισχυρή και ανθεκτική πολιτική δύναμη. Η ΝΔ προσωποποιείται πάντοτε στο πρόσωπο του προέδρου της. **Όλα αυτά είναι αυτονόητα, που όμως το ΠΑΣΟΚ έχει αγνοήσει.** Τα τελευταία χρόνια, το ΠΑΣΟΚ «χτυπά» τον Μητσοτάκη και όχι τον Καραμανλή. Γίνεται επίσης μεγάλη επίθεση στη ΝΔ του «90-93». Δεν είναι λάθος. Δεν θα έπρεπε όμως να είναι το «κύριο», αλλά το «συμπληρωματικό». Γιατί ο πραγματικός στόχος είναι ο Καραμανλής. Με τη στάση μας δίνουμε την εντύπωση πως τίποτα δεν μπορούμε να προσάψουμε στον Καραμανλή. Χωρίς τη θέλησή μας, συγκαλύπτουμε τις αδυναμίες του συγκεκριμένου πολιτικού.

Είναι ανίκανος (δεν έχει εργαστεί ποτέ). Είναι άκρατα αλαζών. Είναι εμπαθής. Δεν γνωρίζει τα θέματα. Περιστοιχίζεται από «πινακοθήκη» – όχι από νέους πολιτικούς. Υβρίζει τον ελληνικό λαό με τις υβριστικές του αναφορές στο παρελθόν του ΠΑΣΟΚ (το ΠΑΣΟΚ δεν κέρδισε με στρατιωτικό νόμο τα περιβόητα «20 χρόνια», κάποιιοι το ψήφισαν). Το ΠΑΣΟΚ δεν εγκαλεί τον Καραμανλή γιατί έχει ζήσει 50 χρόνια ως «επαγγελματίας ανιψιός». Δεν πιέζει τον ίδιο προσωπικά για το ποια είναι τη θέση του σε κάθε θέμα καθημερινά. Ο Λαός δεν κρίνει σήμερα τον Μητσοτάκη (τον έχει τιμωρήσει αυτόν και τη διακυβέρνησή του και μάλιστα τρεις!). Ο Λαός δεν κρίνει καν τη ΝΔ. Κρίνει τον Καραμανλή. Αυτός είναι ο στόχος μας. Η υπόθεση της Μαγο καλώς συνεχίζει. Δεν είναι όμως ο Μητσοτάκης ο στόχος, που θα αποδώσει. **Ο στόχος, που θα αποδώσει είναι ο Καραμανλής.**

3. ΔΕΘ: Η ΔΕΘ είναι η μεγάλη ευκαιρία πριν τις Δημοτικές. Εάν και εφόσον έχει διευθετηθεί το **θέμα 1**, που θίγεται σε αυτό το σημείωμα, η ΔΕΘ μπορεί να αποδώσει εντυπωσιακά. Χρειάζεται επίσης ένας πολύ καλός σχεδιασμός σε όσα για τη φορολογία πρόκειται τότε να ανακοινωθούν. Χρειάζεται επίσης μία ξεκάθαρη κίνηση υπέρ αυτών, που έχουμε χάσει οριακά το 1996 και εντυπωσιακά το 2000. Υπέρ αυτών που θεωρούνται οι αδύναμοι: Συνταξιούχοι, αγρότες και νοικοκυρές, οι οποίοι κατά 49% ψήφισαν το 2000 τη ΝΔ. (ΠΑΣΟΚ 41%)

Σε ότι αφορά την (σύμφωνα με τον Τύπο) «κόντρα Χριστοδουλάκη – Σκανδαλίδη» για το μισθολόγιο των Δημοσίων υπαλλήλων: Κανείς δεν μπορεί να αμφισβητήσει την ορθότητα των εκτιμήσεων του κ. Χριστοδουλάκη. Υπάρχουν όρια που πρέπει να σεβαστούμε. Ταυτόχρονα, κανείς δεν μπορεί να αμφισβητήσει την ορθότητα των εκτιμήσεων του κ. Σκανδαλίδη: Οι δημόσιοι υπάλληλοι (και οι οικογένειές τους) θέλουν μια ουσιαστική κίνηση οικονομικής χειραφέτησης – κι αν δεν γίνει θα μας εγκαταλείψουν οριστικά (και θα παραλύσουν τη χώρα με απεργίες)

Θα προσέθετε κανείς το εξής: **Δεν γίνεται σύγκλιση, ούτε μπορούμε να επικοινωνήσουμε τη σύγκλιση χωρίς πορεία σύγκλισης μισθών.**

Σε αυτό το σημείωμα, κατατίθεται μία πρόταση για την υπέρβαση του προβλήματος: Όποια κι αν είναι η απόφαση σχετικά με το θέμα αυτό, θα πρέπει ταυτόχρονα να εκπονηθεί και να δοθεί στη δημοσιότητα ένα «σχέδιο για την πορεία της σύγκλισης των

μισθών». Να εξηγήσει η κυβέρνηση με ειλικρίνεια γιατί δεν μπορεί να δώσει π.χ. 30% σε τρία χρόνια και ταυτόχρονα να εξηγήσει πειστικά σε πόσα χρόνια (π.χ. σε 5) θα γίνει η προσέγγιση των μισθών με τον ευρωπαϊκό μέσο όρο. Κι αυτό να αναφερθεί στην ομιλία στη ΔΕΘ.

Επίσης, χρειάζεται να επικοινωνήσουμε μια «επανασχεδίαση» ολόκληρης της αγροτικής πολιτικής διότι οι διαρροές από τον αγροτικό κόσμο εικάζεται πολύ σοβαρά ότι έχουν πάρει τη μορφή αιμορραγίας. Τα μηνύματα από παντού είναι απογοητευτικά. Θα πρέπει να υπάρχουν νέες ιδέες, τρόποι, προτάσεις. Είναι πολύ αναγκαίο αυτό διότι δεν είναι υπερβολή αν πούμε ότι οι αγρότες αισθάνονται έντονα «εγκαταλελειμμένοι» - είτε δίκαια, είτε άδικα. Αυτή η επανασχεδίαση μπορεί να ενσωματωθεί στο νέο σχέδιο για την αγροτική πολιτική 2002-2010 που τώρα ετοιμάζεται. Πρέπει πάντως, να είναι ριζοσπαστική. Και να ενσωματωθεί στην ομιλία στη ΔΕΘ. Επίσης, στη ΔΕΘ πρέπει να υπάρξει και κίνηση προς τους χαμηλοσυνταξιούχους, οι οποίοι είναι επίσης απογοητευμένοι.

4. Διαδοχή: Δεν θα γίνει σε αυτό το σημείωμα επανάληψη των επιχειρημάτων για την ανάγκη να δοθεί τέλος στην διαδοχολογία. Δεν μπορεί να υπερτιμηθεί η αρνητική επίδραση της αίσθησης που έχει σιγά-σιγά καλλιεργηθεί περί «επερχόμενης, κάπως και κάποτε, σε έξι μήνες, σε ένα χρόνο» διαδοχής. Δεν μπορεί να υπερτιμηθεί γιατί είναι εντονότατα και εκτεταμένα αρνητική. Ότι και να πούμε για το μέγεθος και την έκταση αυτής της «επίδρασης» σήμερα θα είναι λίγο.

Απλώς, προτείνεται μία διαφορετική διατύπωση: **«Τα επόμενα χρόνια, η επόμενη τετραετία αποτελεί για τον ελληνικό λαό, για το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και για μένα προσωπικά η περίοδος στην οποία θα πετύχουμε τη σύγκλιση κατά τρόπο οριστικό και μη αναστρέψιμο».**

Ίσως έτσι, αποφεύγουμε τα μειονεκτήματα, που περιέχει ο προσδιορισμός του 2008. Βεβαίως, αυτή η φράση απαιτεί στήριξη με συγκεκριμένο πολιτικό σχεδιασμό, μοντέλο του οποίου επιγραμματικά αναφέρεται παραπάνω (περί δημοσίων υπαλλήλων, αγροτών, συνταξιούχων κλπ.). Διαφορετικά δεν θα είναι πειστική. Μπορεί να πείθει ότι «δεν θα έρθει η διαδοχή σύντομα», αλλά χωρίς συγκεκριμένη πρόταση, δεν θα πείσει ότι θα έρθει η σύγκλιση σύντομα.

5. Ποιοτική Έρευνα: Το μεγαλύτερο και πιο ανησυχητικό πρόβλημα που δείχνουν οι δημοσκοπήσεις είναι ο λόγος της μετακίνησης 6:1 μεταξύ ΠΑΣΟΚ και ΝΔ. Προτείνεται να γίνεται κάθε 15 μέρες ή κάθε 1 μήνα μία ποιοτική έρευνα στην οποία να συμμετέχουν μόνο ψηφοφόροι ΠΑΣΟΚ 2000 που τώρα δηλώνουν ότι θα ψηφίσουν ΝΔ. Αυτό είναι το κρισιμότερο target group. Να δούμε τι λένε. Να τους μελετήσουμε καλύτερα. Και συνεχώς. Επιστημονικά. Και με μυστικότητα. Πρόκειται για το κύριο και βασικό είδος ποιοτικής έρευνας, που χρησιμοποίησε το Εργατικό Κόμμα της Μ. Βρετανίας, από τότε που εκλέχθηκε πρόεδρος ο Μπλερ, το 1994, ως και το 1997, που κατέλαβε την εξουσία. Εκείνοι μάλιστα, έκαναν meetings κάθε εβδομάδα. Θα ακολουθήσει όμως, πιο αναλυτικό σημείωμα σχετικά με την ανάγκη να ξεκινήσει κάτι τέτοιο.